



Хр. Г. Дановъ.

Първитѣ ми ученически години

Въ келийното училище

Когато навършихъ шесть годишна възраст (1834 г.) баща ми ме заведе за пръвъ пжтъ при даскалъ Никола Ивановъ, който бѣ родомъ отъ Пазарджикъ, но учителствуваше въ родния ми градъ Клисура. Училището се помѣщаваше въ една черковна келия, дето се обучаваха до стотина ученици. Около-врѣстъ на учебната стая имаше заковани дѣски за седалища, а по срѣдата настлани камъни и надъ тѣхъ поставени две тѣсни букови дѣски, които образуваха чиноветѣ за първоначални ученици. Тия чинове не бѣха по-високи отъ 25 см. — съвсемъ не хигиенични. Между вратата и пещъта бѣше поставенъ, посланъ съ черги, одърътъ (кревата), който служеше на даскалъ Никола ноше за спане, а дене — за катедра.

Преди да ме заведе въ келията на даскалъ Никола, баща ми каза, щомъ влѣземъ при него, да му се поклоня и да му цѣлуна ржка. Азъ постъпихъ тѣй, и той ми даде паникида ¹⁾ и каза да се прекръстя и да река: Кръсте Божий, помагай ²⁾, което азъ

¹⁾ Дѣсчица, нмазана съ восъкъ, по която ученицитѣ пишели въ келийнитѣ училища.

²⁾ Съ тая молитва почвали всички нови ученици.